

نگاه ابدی به زندگی چگونه اخلاق، میزان شادی و روابط ما با سایرین را متحول می‌کند؟

چگونه در زندگی احساس خسران نکنیم؛ تاثیر نگاه ابدی در زندگی

تا به حال به این فکر کرده اید که اگر خودمان را یک موجود ابدی بدانیم، زندگی مان چه تغییری می‌کند؟ آیا می‌توان تاثیر نگاه ابدی در زندگی را نادیده گرفت؟

داشتن یک نگاه جاودانه علی‌رغم تمام محدودیت‌هایی که با خود به دنبال دارد، چه تفاوت‌هایی نسبت به نگاه مادی‌گرایانه در زندگی ما ایجاد می‌کند؟

همه ما در آرزوی روزی هستیم که فارغ از اتفاقات روزمره و مصائب و مشکلاتی که لازمه زندگی در دنیاست، شاد و آرام باشیم. البته کمابیش در اطراف خود با افرادی روبه‌رو می‌شویم که علی‌رغم فراز و نشیب‌های زندگی دنیا از شادی و آرامش برخوردارند؛ شاید در نگاه اول پذیرفتن اینکه یک تفاوت دیدگاه تا این حد می‌تواند زندگی مان را دستخوش تغییر کند، سخت باشد؛ اما حقیقت این است که تمام تفاوت‌های رفتاری و عملکردی ما، میزان صبر و تحملمان در برابر مسائل مختلف و حتی نوع واکنش‌ها و برخوردهای ما در زندگی اجتماعی از همین نوع نگاه جاودانه یا محدودی که به زندگی داریم ناشی می‌شود.

به عبارتی داشتن نگاه ابدی به زندگی بر خلاف تصور اغلب ما دنیا را نیز تحت تاثیر خود قرار داده و منجر به شادی و آرامش مان در زندگی کنونی می‌شود. در این درس قصد داریم تاثیری را که ابدیت و داشتن نگاه ابدی و جاودانه به خود بر اخلاق، میزان صبر و عملکرد ما در حیطه‌های مختلف می‌گذارد، بررسی کرده و چرایی رسیدن به شادی و آرامش با وجود چنین نگاهی را توضیح دهیم.

محروم بودن از نگاه ابدی

بیشتر احساس ناراحتی‌ها و غم‌های ما ناشی از حس خسران و از دست دادنی است که در شرایط مختلف تجربه می‌کنیم. ممکن است عمری را صرف پرداختن به خانواده یا اموری کنیم که مورد قدرشناسی و توجه دیگران قرار نگیرد؛ یا مسائل و مشکلاتی در زندگی گریبانگیرمان شوند که تمام فعالیت‌ها و زحمات‌های چندین و چند ساله ما را به باد دهند؛ در چنین شرایطی تصور اینکه سال‌ها از عمر محدود خود را صرف امور و زحمات‌هایی کرده ایم که نه تنها نتیجه‌ای از آن حاصل نشده بلکه مورد بی‌مهری دیگران واقع شده‌اند، برایمان عذاب‌آور است؛ حتی ممکن است در اثر فشار چنین برخوردهایی بیمار شده و به اضطراب و استرس مبتلا شویم.

تمام این حالت‌ها در شرایطی پیش می‌آید که یا از داشتن یک نگاه ابدی به خود محروم هستیم و یا با علم به اینکه یک موجود ابدی هستیم، آن را در مورد خود باور نکرده ایم! در واقع حس خسران و از دست دادن زمانی رخ می‌دهد که ما در تمامی این شرایط و موقعیت‌ها خدایی را که منشاء خیرات و برکات است فراموش کرده و خواهان جبران زحمات از سوی افرادی هستیم که از لحاظ وسع و توانایی در حد و اندازه انسانی خودمان هستند.

نگاه مادی‌گرایانه به زندگی، ما را در یک چهارچوب محدود، وابسته و پراضطراب قرار می‌دهد؛ چرا که فکر می‌کنیم همه چیز در همین دنیا تمام شده و همین زندگی محدود ملاکی برای شکست یا موفقیت نهایی ما محسوب می‌شود؛ در حالیکه داشتن یک دید فطری ما را به افقی جاودانه متصل می‌کند که در آن حتی شکست‌ها و ناملایمات زندگی هم معنا پیدا می‌کنند. داشتن نگاه ابدی باعث می‌شود تا به هریک از این شرایط به دید فرصتی برای تربیت خودمان و کسب اسم در باشگاه دنیا نگاه کرده و فقدان‌ها، ناکامی‌ها و سختی‌های زندگی را به عنوان ذخیره‌ای برای زندگی ابدی خود در نظر بگیریم.

معامله پرسود؛ تاثیر نگاه ابدی

ما در این موقعیت ها با وجود مطلقى به نام خدا روبه رو هستیم که از هر جهت از ما بی نیاز بوده و تمام کنش ها و برخوردهایش با ما در نقش یک مربی و از سر رحمانیت است؛ در واقع موفقیت زندگی ابدی ما وابسته به کسب نتایج و موفقیت های معمول دنیا نبوده و تنها در گرو نیت های پاک و صادقانه ما، شباهتمان با الله و کسب قلب سلیم است.

معامله با خدا و نظام ابدی نه تنها افسوس را از ما برداشته و ما را پیروز همیشگی میدان می کند، بلکه با در امان نگه داشتن ما از حمله جلو و عقب شیطان، شادی و آرامش را نصیب زندگی ما می کند؛ زیرا نه ترسی از قدرشناسی و هدر رفتن عمر و سرمایه ای که به پای دیگران صرف شده داریم و نه حس ناامنی از آینده ای که انتظارمان را می کشد؛ ما با خدای کریم و جبران کننده ای طرف هستیم که توانایی تبدیل تمام شکست ها و ناکامی های ما به پیروزی را داراست. به این ترتیب در معامله با وجود کریم و بی نیاز خداوند خسران معنایی ندارد. و چنین نگاهی به ما قدرت صبر و داشتن یک زندگی آرام و شاد در سایه شدیدترین مصیبت ها و بلاها را می دهد؛ کما اینکه حضرت زینب سلام الله علیها در واقعه عاشورا و معامله امام حسین علیه السلام و یارانش با خدا نه تنها خسران و افسوسی ندید که فقط زیبایی دید؛ اگر باور داشته باشیم که پاداش ها و نتایج، فقط در این دنیا خلاصه نمی شوند، رنج ها و سختی هایمان هم رنگ دیگری به خود می گیرند.

نگاه ابدی لازمه زندگی شاد و بدون توقف

همان طور که گفتیم از دست دادن و هدر رفت در برابر خدای توانایی که با رحمانیت و رحیمیت خود می تواند تمام مشکلات ما را جبران کرده و ناکامی های ما در دنیا را به وضعیتی مطلوب در آخرت مبدل کند، بی معناست. ما معمولا زمانی دچار عصبانیت می شویم که با تصور و توهم از دست دادن یک چیز مواجه شویم؛ پس در صورتی که چنین توهمی برطرف شده باشد، کوچکترین هدر رفتی در کار نباشد و حتی

کوچکترین اعمال مثبت ما نیز حساب شود، دلیلی برای ناراحتی و عصبانیت ما وجود ندارد. علاوه بر این همیشه تنبلی، بی انگیزه بودن، احساس پوچی یا عصبانیت و بداخلاقی ما از فراموشی آخرت و نداشتن نگاه ابدی به خودمان ناشی می شود. یعنی این احساس محصول نگاهی است که فقط «دنیا» را می بیند و از «ابدیت» غافل است.

اگر ما زندگی دنیا را به صورت مستقل ندیده و آن را در راستای ابدیت تفسیر کنیم، کوچکترین تعلل و اتلاف وقتی برای ما بی معناست؛ زیرا همانند جنینی که پیوسته در حال اندامسازی و آماده شدن برای دنیا است، ما نیز مدام در رحم دنیا در حال صیوروت و شدنیم؛ هرگونه درگیری یا ماندن در اشتباهات منجر به کند شدن یا توقف حرکت ما به سوی آخرت شده و برایمان جز آسیب و زیان چیزی به دنبال ندارد و رهایی از چنین آسیبی تنها تحت تاثیر نگاه ابدی اتفاق می افتد.

در واقع داشتن نگاه ابدی منجر می شود که ما هدف و غایت خود را چیزی فراتر از دنیا دیده و خود را برای نظام ابدی تربیت کنیم؛ زیرا لازمه بهره برداری از نظام آخرت هماهنگی با شرایط و لوازم آن است که باید در رحم دنیا اتفاق بیفتد. قرار دادن هدف بر روی یک حقیقت جاودانه و ابدی خود به خود ما را از بند مناسبات گذرا و محدود دنیا رها می کند. ما با وجود خدا شخصیتی آزاد و غیر وابسته داشته و نیازی به تملق و تشکر کسی نداریم؛ در واقع حرکت رو به جلوی خود را با انتظار تقدیر و تشکر دیگران کند نمی کنیم. به این ترتیب نه فقط به سمت آینده ای روشن در آخرت در حال حرکتیم که در دنیا نیز از شادی و آرامش برخورداریم.